

ուանց յատուկ բաժին առնելու (աստ, 313):
 — Ս. Սահակայ կանոնք քահանայից կը
 յատկացնեն Վարդավառի մատաղենեաց
 ամբողջ «պտուղը». այս ինքն «յամենայն
 արմտեաց քոռ քոռ» (111): Նոյնպէս քա-
 հանայից էին Զատկի շաբաթու եւ կիւ-
 րակէի, Երկրորդ զատկի եւ յաջորդ բո-
 լով կիւրակէից ու Վերափոխման արմը-
 տեաց հասոյթը (113-4):

Իսկ նոյն օրերուն կատարուած «պա-
 տարագը՝ որ մասնականաւ են», այս ինքն
 որոց հասը բաժանելի էր քահանայից ու
 մենաստանաց միջեւ, կաշոյն կէսն ու ճրա-
 գուին երկու մասունքը վանուց թողլով՝
 ի նպաստ ժամերգութեան ու կանթեղ վա-
 ռելու, մէկ մասը քահանայից կու տայ
 լուցման համար: Եւ եթէ մատաղն ոչխար
 էր, ասոնց պիտի տրուէր զմական անդա-
 մովը, ճրագուն, խախացոցն ու մորթը
 (114): Նմանապէս այն «ազապն որ մաս-
 նականաւ է», կ'ուզէ որ կաշոյն կէսն ու
 ճրագուին երկու մասունքը վանքն երթան,
 եւ քահանայից տրուի բովանդակը. իսկ
 ոչխարէն՝ յիշեալ անդամները: Դարձեալ
 մասն հանուելու էր քահանայից տան մէջ
 բնակող պանդխտաց եւ անոնց եղբարց
 ալ (112-3):